

Свети мученик цар Николај Романов и други са њим.

Николај Романов рођен је у Царском селу 1868. године. Његов отац, руски цар Александар III, желео је да Николај буде војнички јак и чврст, али он је био нежне природе. Венчао се са Александром (Alix од Hesse) 1894. године. Између 1895. и 1901, Николај и Александра изродили су четири принцезе: Олгу, Татјану, Марију и Анастасију. Године 1904, рођен је и принц Алексеј. Бољшевици су их све поубијали у Јекатеринбургу у ноћи између 16. и 17. јула 1918. Цар Николај био је дубоко побожан. За време његове владавине, у Русији је подигнуто десет хиљада храмова и преко седамсто педесет манастира. Посебно је поштовао преподобног Серафима Саровског, који је прорекао његову и његове породице мученичку смрт.

vnanegres.rs/index.php/sv-dn-vn-cim/bs-dl-sv-nilsrpg/1572-4-7-17-7-sv-ntr-rj-s-i-sv-r-sv-i-uc-ni-cr-ni-lr-nv-i-druje-s-ni

Свети свештеномученик Сава Горњокарловачки

Епископ Сава Трлајић (световно име Светозар), рођен је 19. јула 1884. године у Молу од оца Стефана и мајке Јелисавете рођене Каракашевић. Основну школу завршио је у родном месту, гимназију са великом матуром у Новом Саду, а Богословију у Сремским Карловцима. Правни факултет завршио је у Београду, а испит Правосуђа положио на Правном факултету у Загребу. Рукоположио га је епископ темишварски за ђакона 19, а за презвитера 27. истог месеца 1909. године. Као парохијски свештеник службовао је у Пешки и Башаиду. Почетком 1927. изабран је за референта, а убрзо и за главног секретара Светог архијерејског синода. Као удов свештеник, замонашио се 27. октобра 1929. у манастиру Крушедолу. Убрзо је произведен за протосинђела и архимандрита, и постављен за старешину манастира Крушедола. За викарног епископа сремског постављен је 30. септембра 1934. године. Хиротонисао га је патријарх Варнава у Сремским Карловцима уз саслужење епископа: тимочког Емилијана, нишког Јована, захумско-херцеговачког Тихона и злетовско-струмичког Симеона. За епископа горњокарловачког изабран је 22. јуна 1938. године. После смрти епископа пакрачког Мирона (1941), био је и администратор Пакрачке епархије. Почетком Другог светског рата 1941, одбио је понуду италијанских окупационих снага да напусти епархију и пређе у Београд. Ухапшен

је 17. јула 1941. и заточен заједно са још тројицом српских свештеника и тринаест угледних Срба у шталу усташе Јосипа Томљеновића у Плашком. После мучења усташе су владика Саву, заједно са свештеницима: Богољубом Гаковићем, Ђуром Стојановићем и Станиславом Насадилком, везали у ланце и 19. јула одвели у Госпић. Ту су мучени све до половине августа, када је владика одведен са 2000 Срба према планини Велебит. Негде на овој планини испио је чашу мученичке смрти са хиљадама православних Срба. Ни данас се не зна где је пострадао епископ горњокарловачки Сава. На редовном заседању Светог архијерејског сабора 1998. године, владика Сава проглашен је светог и учислен у Именослов Српске цркве као свештеномученик.

Са њим се врши и блажена успомена свих током смутног времена [другог] светскога рата пострадалих клирика горњокарловачке епархије, ревносних пастира стада Христовог. Њиховим молитвама да нас Своблаги Господ помилује. **Амин.**

Преподобни Андреј Рубљов

Руски подвижник, један од највећих иконописаца свих времена. Најпознатији је као аутор чувене иконе „Свето тројство“. О животу Андреја Рубљова зна се врло мало. Верује се да је рођен између 1360. и 1370. године, а био је монах у московском манастиру Андроник. Прве информације о његовом животу повезане су са Троицко-Сергијевом лавром, која је вероватно била његова прва школа. Његово световно име није познато, а у „Предању светих иконописаца“ зове се Радоње. Његово име се први пут помиње у хроници 1405. године, поводом фресака цркве Благовести у Кремљу, где је као господар део племена на чијем је челу био чувени Теофан Грк. На несрећу, стара Црква Благовештења није сачувана, а заједно са њом су се срушиле фреске великих мајстора. Дуго време свог живота преподобни Андреј је провео у манастиру Андроник, чији је оснивач био свети Алексеј, митрополит московски. У истом манастиру Рубљев умире 29. јануара 1430. године, а одмах за њим умире његов сапутник Данило Чорни. Место његовог сахрањивања није познато. Црква га је прославила 1988. године. Утицај Рубљова на руску црквену уметност је огроман.